

[Parkov.]

hed vilde have gjort det — vilde være gaaet ind for en Ordning med et Udgiftsbeløb paa omkring de 37 Mill. Kr. Hvis Forholdet havde været det, at alle Partier havde staaet bag ved den Ordning, saa tror jeg, det var lykkedes. Jeg tror derfor ogsaa, det var meget vel betænkt, hvad den ærede konservative Ordfører i Landstinget foretog sig. Men han blev ganske svigtet paa de afgørende Omraader; det blev et andet Beløb, og det blev desværre ikke nogen enig Rigsdag, der kom til at staa bagved Beslutningerne.

Saa siger man, at vi har forsømt en gunstig Lejlighed til at gavne Forsvarssagen. Ganske oprigtig, jeg forstaar ikke en saadan Udtalelse. Det er en politisk Udtalelse, som maaske kan gøre sig ude omkring, men for dem, der kender Forholdene, som de ligger, er det en Udtalelse, der absolut maa ramme den, der fremfører den. Thi har vi ikke baade her og i det andet høje Ting hørt de to Partier, som sammen med Venstre stemmer for Forslaget — ikke stiller Forslaget, de er ikke Forslagsstillere paa den Vis, at de staa bagved Forslaget, nej, de stemmer bare for det —, sige Gang paa Gang baade her og i det andet høje Ting, og det kan ikke siges tidt nok for at værges sig mod en Misforstaaelse: Vi stemmer for det, fordi det skaber en Nedgang paa 6 Mill. Kr.

Jeg har ogsaa tidligere i Dag sagt, at efter min Formening kunde det godt hælde, og jeg synes ogsaa, at det i nogen Maade maatte forpligte, at det i nogen Maade maatte binde; men jeg skulde nu alligevel kende mine ærede Modstandere i socialdemokratiske og radikale Rækker daarligt, om det vil faa nogen Betydning, naar vi kommer til Efteraaret og skal behandle et Forslag om en Statsmarine og et Vagt-korps. Jeg tror, man forlader den Stilling, man har taget eller tager nu ved den forestaaende Afstemning.

Nej, lad os blive ved Forholdene, som de er. Lad os erindre, hvorledes det gik til i 1929; det er virkelig et meget farligt Aar for det ærede Medlem at røre ved, og jeg tror virkelig, det var Venstres Skyld, at det brast. Det var saadan, at den ene Dag stod man og forhandlede om, om vi overhovedet skulde have noget Rytteri, og den næste Dag sagde man: jo, vi kan godt faa noget Rytteri; den ene Dag sagde man: Søbefæstningen maa ikke koste mere end 600 000 Kr. — den kostede den Gang 1½ Mill. Kr.; vi sagde: vi maa undersøge og overveje, om vi kan bringe Beløbet ned, og vi gjorde vort yderste for ved Sagkundskaa-

bens Hjælp at komme til de mindst mulige Udgifter; vi fik det ned til 1,3 Mill. Kr. efter gentagne Overvejelser af Folk, som meget nøje kendte Forholdene, og saa sagde man den ene Dag, at man vilde gaa med til 1 Mill. Kr., og den næste Dag tog man det tilbage igen.

Nej, der var en saadan Forvirring, at det var umuligt; naar man ikke kunde faa de Beløb, som i hvert Fald Flaaden trængte til for at komme nogenlunde paa Fode igen, var det umuligt at gaa med. Og selv om vi var gaaet med, selv om vi havde bragt dette Offer, hvorledes tror man saa, det var gaaet ved det Valg, som skulde have fundet Sted i 1930 og i Stedet for fandt Sted i 1929? Og hvorledes tror man, det vilde gaa ved de kommende Valg, hvis vi stemte for Lovforslagene i Dag, eller hvornaar nu Afstemningen skal foregaa?

Jeg tror, at det vil gavne Forsvarssagen mere, at man klart og tydeligt tilkendegiver: vi er enige om, at vi vil have det bedst mulige Forsvar, som kan faas indenfor den Sum, som vi overhovedet er i Stand til at præstere — og den Sum er ikke begrænset ved Tallet 35½ Mill. Kr.; der foreligger jo Bevillinger og Krav om Penge, som beløber sig til helt andre Summer. Vi tror, det er bedst, at vi har et Parti, som er rede til til enhver Tid og med alle Partier at arbejde for en Ordning af vort Forsvar, naar det er et Forsvar, et virkeligt Forsvar, der skal præsteres.

Ole Bjørn Kraft: Det bliver kun nogle ganske korte Bemærkninger, jeg agter at fremsætte i Anledning af nogle af de Bemærkninger, der er gjort fra anden Side. Det ærede Medlem Hr. Parkov har jo udførligt besvaret i Særdeleshed de Udtalelser, de urimelige Udtalelser, som fremsattes af det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen.

Det ærede Medlem Hr. Holstein kom ind paa Spørgsmaalet om den foreslaaede Hærorordnings Forhold til det Værn, som var foreslaaet i den konservative Betænkning som Resultat af det Arbejde, der udførtes af et Udvalg, som havde været nedsat fra konservativ Side til Fremsettelse af et nyt Forsvarsforslag, og det ærede Medlem mente, at den Ordning, der her forelaa, hvilede paa konservative Principper. Dette er rigtigt i een Henseende, nemlig med Hensyn til Kravet om, at man skulde have en Hær, der, selv om den ikke kunde blive stor, var vel udrustet og vel ført.

Vi har fra konservativ Side i den Ord-